

[Margrete Auken]

som mennesker har en dødelighed på 100 – men altså hvis døden indfinder sig for hurtigt, og det gør den. Hvis landbrugsministeren og justitsministeren så de kurver, der var på dyrenes overlevelse af den behandling, de fik, tror jeg, de ville forstå, at ordet sundhed bør indsættes som en god parameter. Og jeg vil bede ministeren forklare, hvorfor sundhed ikke må indgå i beskrivelsen af dyrs velfærd. For det er helt tydeligt, at det er noget, man har besluttet sig til at det ikke måtte. Det kan vi se af det forslag, vi har nu.

Når Danmark bør være i spidsen for dyrebehandling i EF, i Europa og gerne længere ud, er det selvfølgelig, fordi vi skal være os selv bekendt. Det synes jeg i øvrigt er noget, vi skal holde fast alle steder: når vi skal behandle dyrene ordentligt, er det, fordi vi skal ville være os selv bekendt. Det skulle gerne være sådan, at vi var værd at leve sammen med, og at det ikke er lige meget, om vi var der. Og når vi nu skal ud og gøre noget her for at være os selv bekendt, kan jeg føje til, at det altså heller ikke behøver at blive en økonomisk belastning. Men selv om det blev det, ville jeg stadig væk gå ind for det.

Jeg tror, det ville være utrolig klogt af dansk landbrug, om de denne gang havde ørerne ude i tide og sagde: Hvordan kan vi komme i spidsen for den strømning, som jo går over hele verden og ikke mindst i Europa for bedre landbrug, for bedre produktionsforhold? Økologisk landbrug er jo blevet en kolossal afsætningsmulighed i Vesttyskland. Hvem forpassede den chance med glans? Danmark! Det, der kunne være blevet en niche i europæisk sammenhæng, var jo blevet en ladeport for dansk landbrug.

Nu har vi en chance for at komme ind og sige: Vi er dem, der ligger i spidsen, når det gælder behandlingen af vores dyr. De dyr, som man kan få fra Danmark, har ikke bismag af dyrplageri. Jeg er overbevist om, at det også vil blive en god forretning. Jeg tror, at det vesttyske marked f.eks. vil blive et godt marked, men jeg tror også, at vi kan komme af sted med det andre steder, hvis man er lidt stolt af det, man gør.

Det skulle gerne en gang imellem være danskers vej til ros og magt og ikke bare til pladderpludder-pladder-forskrækkelser nede bagi, vi så i det internationale samarbejde. Og her var en glimrende lejlighed, som man måske kunne få noget økonomisk trivsel ud af.

Hermed har jeg sagt, at jeg ikke er imponeret af den måde, hvorpå man har ageret i EF, men jeg regner med, at landbrugsministeren eller justitsministeren forklarer, hvad det var for en svipser her i sommer, der gjorde, at man ikke protesterede over, at minimumskraverne til behandling af svin blev fjernet, men overlod det til Kommissionen og Vesttyskland at protestere.

Vi har stillet nogle andre forslag, som næsten ikke er blevet diskuteret i dag. Jeg er faktisk lidt ked af, at vi ikke har talt lidt mere om, hvad vi skal gøre ved de hjemløse katte.

Jeg kan forstå, at vi nok skal få et forslag igennem om, at der skal være forbud mod halekupering af hunde – det kan jeg høre. Jeg tror såmænd også, at vi kan få gennemført en registrering af hundene. Det er der god opbakning til rundt omkring. Jeg forstår ikke rigtig, at justitsministeren er imod det.

Der er problemer med kattene. Hvad dem angår, har vi i Socialistisk Folkeparti faktisk gjort det, at vi modererede betænkningens forslag. Betænkningen spillede ud med, at man skulle have tvangstatovering af alle huskatte. Vi mente ikke, det var en hensigtsmæssig måde at gøre det på; det ville give så mange problemer, fordi der var undtagelsesbestemmelser i forhold til landbruget, og hvad ved jeg.

Derfor foreslog vi, at man kunne vende bestemmelsen om og sige, at øremærkede og registrerede katte ikke må aflives uden ejerens tilladelse. Det er en beskyttelse af katteejerne, der kan sikre sig, at deres katte bliver behandlet ordentligt. Det kunne man koble sammen med en kommunal forpligtelse til at gøre noget for de mange herreløse katte, som jeg synes er en god idé. Der er faktisk kommuner her i landet, der gør det – jeg tror, der er ca. 100 kommuner, der gør noget for det – og de mange herreløse katte er et meget stort dyreværnsproblem. Men vi skal også have de herreløse katte; hvis de i øvrigt har det godt og der ikke er for mange af dem, er det godt for en kommune at have dem. Det er noget af det eneste, som rotter og mus ikke bliver resistente over for, og derfor bør man have en nogenlunde velplejet bestand af herreløse katte, men der bør gøres noget mere for dem, og jeg synes også, at det bør interessere Folketinget, hvordan vi kommer af sted med det, så vi ikke overlader det fuldstændig til kommunerne.